

ARNHEMSE SCOURANT.

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal
's weeks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag,
Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is
f5 in de drie maanden.

DINGSdag 27 JULI.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf
regels, f1.00, en voor elken regel daarboven 20
centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke
plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

ITALIE.

Van de Italiaansche grenzen, 19 juli. De Ro-
meinen weten niet wat te denken van een geheim
concilium van kardinafen, dat de paus dezer dagen
gehouden en waarin hij, naar men zegt, de kar-
dinalen met de hand op het Evangelie heeft laten
zweren, het stilzwijgen over de beraadslagingen van
deze zitting te bewaren. Men vermoedde intusschen,
misschien niet ten onregte, dat de paus in dit con-
cilium onderscheidene belangrijke hervormingsplannen
ter tafel bragt, die op den verjaardag der amnestie
bekend gemaakt zullen worden.

PRUISSEN.

Berlijn, 25 juli. Onze nieuwe regtsvordering be-
gint reeds een weldadigen invloed op het gedrag der
dieven tegenover den regter te oefenen. Bij de vo-
rige manier van procederen kon de dief niets meer
tegen zijn belang doen dan het afleggen eener be-
kentenis. Ontkende hij, zoo werd hem, in weerwil
der sterkste bewijzen, schier altijd slechts de buit-
engewone, dat is, de halve straf, bij de wet be-
paald, opgelegd. Geen dief dacht er alsoo aan, om
eene openbare schuldbeekentenis af te leggen en alle
pogingen daartoe waren vruchteloos. Thans, bij de
nieuwe wijze van procederen, nu de regter, op grond
zijner overtuiging, altijd de volle gewone straf uit-
spreekt, kan de dief, bij het voorhanden zijn van
bewijsmiddelen, niets overstandigers doen dan ont-
kennen; want bij ontkenenis wordt hij zoo streng
mogelijk, bij beekentenis zoo zacht mogelijk gestraft;
voornamelijk vallen dan de lichamelijke kastijdingen
weg. Onze dieven hebben dit reeds duidelijk inge-
zien en men ziet thans niet zelden verstokte boos-
doeners, welke vroeger ten hardnekkigste ontken-
den, algeheele beekentnissen afleggen. Binnen kort
zal deze omstandigheid de reijen onzer misdadigers
aansienlijk dunnere.

Breslau, 20 juli. Gisteren had hier de groote
feestmaaltijd ter eere der hier wonende landdags-
afgevaardigden plaats. Twee honderd vijftig lieden,
uit alle standen der burgerij, namen daaraan deel.

Ten 9 ure had plaats de extra-togt naar het schut-
tersfeest te Berlijn in twee treinen met drie locomotieven.
Daaraan namen twaalf honderd vijftig personen
deel en op het laatste oogenblik der afreize
nam de aangez. naar plaats-briefjes zoodanig toe,
dat velen moesten afgewezen worden. (Hoe verhef-
fend en vertroostend steekt bij die manoeuvres der
opgewondene Duitsehe burgerij en bij die uitstortin-
gen van sympathie en bij die bliken van publieken
geest de standvastige bedaardheid onzer natie en
haar koel-redenerend flegma af!)

Keulen, 25 juli. In den tuin te Wickrath staat
éene, uit een enkelen zaadkorrel gegroeide koren-
plant, waaraan men zeventig halmen en even zooveel
aren vindt. Eenigen dezer aren zijn rijp, anderen
nog bloeiend, weer anderen nog in hunne opkomst.

— De gansche wereld zal verbaasd staan, roept
de *Elberfelder Ztg.* uit, op het vernemen, waarop
men, onder anderen, te *Aschaffenburg* de honden
afrigt; niet op hazen of patrijzen, noch op herten,
noch op zwijnen, maar op de — *policie*. De zaak
is deze: Sedert eenigen tijd heeft men hier den zon-
dag zeer gestreng willen handhaven en allen koop en
verkoop op denzelfden tegengegaan. Daar nu, ech-
ter, de kramers juist des zondags het best kunne

waren aan de naar de stad gaande landlieden kun-
nen slijten, zoo verkoopen deze rustig door, maar
houden er honden op na, welke afgerigt zijn op de
de politie en telkens, als zij een agent dier auto-
riteit zien verschijnen, een verschrikkelijk gehuil
aanheffen opdat de heeren der trouwe beesten we-
ten, dat zij zich uit de voeten te maken hebben.

— De, dezer dagen, met de *electro-magnetische*
telegraaf van den heer *Robinson*, bij Hamburg, ge-
nomene proeven hebben schitterende resultaten opge-
leverd. De heer *Robinson*, namelijk, beweert, dat
er, bij voorkomend ongeval op den spoorweg, slechts
een, het convooi vergezellend telegrafist, of ook, bij
afpraak, een ander niet verder ingewijde, van den
trein afspringen, den leidraad der telegraaf door-
breke, om dan terstond naar beide einden het
voorgevallene te berigten. Dit beweren scheen wel
een weinig fabelachtig; men vroeg bewijzen en de ge-
nomene proeven leverden dezelve volkomen. Een der
bedienden des heeren *R.* plaatste zich op het midden
van den draad, liet de deur van het toestel-kamertje
sluiten, doorbrak den draad en vroeg, wat men
berigt wenschte? *The waggon is »broke»* zeide
men. De bediende nam nu de beide einden in de
hand en sloeg ze, op de door het voorschrift bepaal-
de wijze van berigtgeving tegen elkander; bij iederen
slag sprongen er vonken uit den draad en ziet, de
deur van het kamertje opende zich en vertoonde het
gewenschte sein. Nog nadere proeven bevestigden
de juistheid van deze wijze van telegrafie.

ENGLAND.

Londen, 22 juli. Het Lagerhuis heeft heden de
werkzaamheden van de zitting van dit jaar geëin-
digd in eene korte zitting, welke door te naauwer-
nood een veertigtal leden bijgewoond werd. De za-
ken van Portugal zijn in de laatste zitting alweder
ter sprake gekomen. Lord *Palmerston* heeft, in
antwoord op eene interpellatie van sir *Lacy Evans*,
gezegd, dat hij geloofde, dat de onlangs in Portu-
gal gevangen genomen opstandelingen in vrijheid
waren gesteld geworden en dat eerlang de vrijheid
der drukpers hersteld zal worden. Wat de vorming
van een nieuw ministerie aldaar betreft, zeide hij,
was die zaak een onderwerp van overweging, en
zeide lord *Palmerston*, ik heb alle reden te geloo-
ven, dat de koningin niets vuriger verlangt, dan
ernstiglijk de hand te houden aan de uitvoering van
de verschillende, met Engeland gesloten tractaten.
Ik kan aan het Huis de verzekering geven, dat het
Britsche gouvernement van zijnen kant alles zal doen,
om de aangegeane verplichtingen getrouw te doen na-
komen.

FRANKRIJK.

Parijs, 23 juli. Men zegt, dat de ministeriële
wijziging aldus is vastgesteld. De heer *Guizot* zou
den maarschalk *Soult* als president van den raad
vervangen, de maarschalk *Bugeaud* minister van
oorlog worden in plaats van den generaal *Trezel*,
en de heer *Muret de Bord* den heer *Cunin Gri-
daine* vervangen in het ministerie van koophandel
en landbouw. Men gelooft, dat deze ministeriële wij-
zigingen maandag of dingsdag aanstaande officieel
zullen worden bekend gemaakt.

— Zoo als men verwacht, heeft de behandeling
der zaak van den heer *Pellapra* voor het Hof der
Pairs slechts éene zitting vereischt. De debatten heb-
ben slechts twee en een half uur geduurd en het
vonnis, dat tegen den heer *Pellapra* uitgesproken is
bevat dezelfde strafbepalingen als die, welke tegen

de heeren *Cubières* en *Parmentier* zijn uitgesproken;
te weten 10,000 franken boete, eerloosverklaring en
het dragen der kosten van het proces, waarvoor hij
solidair aansprakelijk is met de overige veroordeel-
den. Overigens was de belangstelling van het publiek
bij dit laatste gedeelte van het zoo beruchte proces
reeds veel bekoeld, daar men geene nadere bij-
zonderheden verwachtte. De heer *Pellapra* ant-
woordde met zichtbare ontroering op de hem ge-
dane vragen en gaf als reden van zijne ontvlog-
ting op, dat hij den moed niet had, den reeds
neteligen toestand van de twee beschuldigen door
zijne tegenwoordigheid nog moeilijker te maken.

Overigens waren de feiten bij de vorige debatten
van het proces reeds duidelijk genoeg geworden, dan
dat zijne antwoorden een nieuw licht over de zaak
konden verspreiden. De verdediging van den heer
Chaix-d'Est Ange bepaalde zich tot een beroep op
de toegevendheid van het Hof ter gunste van den heer
Pellapra, welke zich uit kieschheid, om zijne me-
de-beschuldigen niet te bezwaren, verwijderd had,
en tot het bewijs, dat genoemde beschuldigde geens-
zins het eerst op het denkbeeld van omkoopning was
gekomen, hetwelk veeleer aan *Parmentier* en *Cu-
bières* moest toegekend worden. Het openbaar mi-
nisterie heeft niet gerepliceerd en het Hof heeft, na
eene korte beraadslaging, het reeds bovenvermelde
vonnis uitgesproken.

— Δ — Men kan tegenwoordig in den circus
der *Champs-Élysées* een schouwspel bijwonen, het-
welk een Indischen droom gelijkt of wel den *mid-
summernight's-dream* des Engelschen dichters: —
het is eene geheele geschiedenis van een olifant.
Een jaar geleden, namelijk, kwam er te Marseille
incognito een olifant aan; hij kwam uit Italië; de
doctors hadden hem eene verandering van lucht aan-
geraden, tot herstel van een colossalen spleen. Te
Marseille zijn de olifanten zoo gemeen, dat niemand
sich de moeite geeft, hem op de kermis te gaan
bewonderen; de eigenaar van den onzen zag zich
dus genoodsaakt failliet te maken; men verkocht zij-
ne bezitting. De reus van het dierenrijk werd bij
afslag verkocht, bij snuitgeluid, door het ministerie
van eenen deurwaarder, behoorlijk gepatenteerd. Een
eenige kooper bood zich aan, de heer *Hutter*, een
man, die door zijnen geheimzinnigen naam, en door
deszelfs initialen *H.* bestemd was tot den aankoop
van eenen olifant.

»De heer *Hutter* bezat een hond van schoon New-
foundlands ras, *Morey* genaamd, en die behoefte
gevoelde aan eenen vertrouwden vriend, met wien
hij zijne huisselijke zorgen zou kunnen deelen; die
gekochte olifant werd die vriend. De twee dieren
vervaardigden zich terstond, tot hun gebruik, eene
taal, een woordenboek, eene pantomime, en ver-
poosden zich in gesprekken, vol van sedelijk genot.
Dikwijls, des nachts, wanneer de nieuwsgierigen
sliepen, gingen de twee vrienden, begeleid door den
heer *Hutter*, een bad nemen in de Middellandsche zee,
dardelden als halfioenen in het schuim der golven,
en vervrolijkten de wacht van den droefgeestigen tol-
wachter, den eenigen getuige van die blijde spelen.
Maar alle geluk heeft zijn troebel in dit onder-
maansche; mijnheer *Hutter* werd zeer verdacht van
op eene nieuwe wijs zout te smokkelen. Men be-
schuldigde den olifant van iederen nacht in zijnen snuit
een stuk Midderlandsche zee te bewaren, om het
daarna in een zoutvat uit te storten en de schatkist
te frauderen. De douane dreigde den olifant in be-

... te nemen ten behoeve van den zoölogischen tuin van Marseille, die in zijne menagerie slechts ledige hokken heeft. De heer *Hutter* beschouwde die bedreiging aanvankelijk als eene poëtische grap, ontbloot van Allisch zout; maar toen er een dwangschrift verscheen; met gezegelden ernst, zag de heer *Hutter* af van de zaabaden en begaf zich in karavaan naar Parijs.

»Na dertig dagen van nachtelijken marsch stapte de heer *Hutter* af in de *Champs-Élysées*, *avenue Gabrielle*, bij eenen herbergier, die te voet en te olifant loogert. De olympische circus ligt tegenover die herberg. De vernuftige directeur van den circus, de heer *Gallois*, die zooveel partij weet te trekken van de viervoeters om de tweevoeters te verlustigen, sloot eene overeenkomst met den heer *Hutter* en den olifant. Het dier, hetwelk zich met deernis het failliet van zijn eersten meester herinnerde, verhengde zich met het vooruitzicht geld te zullen verdienen tot verrijking van den heer *Hutter*, en het beloofde alle rollen te zullen volvoeren, welke de olympische letterkunde het toevertrouwen wilde; in zijne blijdschap voerde het daarbij oogenblikkelijk eene kleine polka uit, welke het aangeleerd had terwijl het luisterde naar het orkest van zijnen buurman *Mabilie*.

»De hond *Morey* deelde de algemeene vreugde niet. Ziedaar een verloren olifant, — zeide hij, terwijl hij de ooren liet hangen en de pooten spinxaardig uitatrette; hij zal zich aan de wereld overgeven; hij zal zich laten bedwelmen door toejuichingen; hij zal zijne onschuld en zedigheid verliezen te midden der verleidingen des tooneels: over weinige dagen zal hij mij behandelen als een hond!

»*Morey* redeneerde als hadde hij te doen gehad met een mensch, en hij bedroog zich.

»Den volgenden morgen verschenen de palfreniers van den heer *Gallois*, in grooté Siameesche statie, bij den heer *Hutter*, om den olifant af te halen voor de repetitie.

»De olifant zag de palfreniers aan met kleine spotachtige oogen, en roerde zich niet. De tijd verliep. De heer *Hutter*, bedreigd met eene boete, smeekte den olifant zich naar den circus te begeven. Het was onmogelijk dien rots in beweging te brengen, dien colossus zijne standvastige bedaardheid te doen opgeven.

»De hond *Morey* schudde van lagchen in eenen hoek van den stal, en zijne schorste keeltoon raadden zijnen reusachtigen vriend aan, in zijn deugdzaam besluit te volharden.

»*Aldolf Franconi*, voor wien *Virgilius* zijn vers schijnt te hebben geschreven:

»*Lausus*, *equum domitor debellatorque ferarum*, verscheen inmiddels bij den heer *Hutter*, en wondde nieuwe pogingen aan, in die geheimsinnige taal, welke de eerste mensch tot Eden's dieren sprak.

»De heldhaftige reisiger *Le Faillant* verhaalt, dat hij, eens eenen touraco in eene engte der Grijsse Bergen vervolgende, neus aan snuit op eenen olifant stootte van dezelfde kleur en roerloos als een klomp graniet.

»Zoodanig was de houding van *Hutters* olifant ter ziele eener repetitie in den nationalen circus.

»Kindelijk, echter, scheen het dier bewogen door de klagttoon van zijnen meester, die met het geel affiche van den circus voor hetzelfde stond; de olifant kromde zijnen snuit achteloos en beroerde het oor van zijnen vriend den hond, terwijl hij zijne groote ooren uitstreekte naar de deur van den stal; heigeen duidelijk zeggen wilde: Ik zal gaan, indien *Morey* mij naar de repetitie vergezelt.

»De hond loofde eenen zucht van vreugde en sprong hoog op rondom den viervoetigen reus. Mijnheer *Hutter* glom van hoop en sprak tot *Lausus Franconi*: Gaan wij.

»Deze beving den olifant men eene ontsaggelijke hinnen toga ten einde hem aan het oog der nieuwsgierigen te onttrekken en de kolossale viervoeter, als een hevel in zijn heid, begaf zich langzaam, voorafgegaan door den hond, naar de poort der repetitie.

»Bij het voorbijgaan der stallen van den circus wierp de hond eenen zijdelingschen blik vol verachting aan de paarden toe, en zette zich op een bankje om de oefeningen van zijnen waarden olifant bij te wonen.

»Sints dien dag is men overeengekomen, dat de olifant altoos door den hond begeleid zal worden, zoo

bij het uitgaan uit den stal als bij zijne terugkomst uit den circus. Bij gebrek daarvan zou de olifant niet gehouden zijn op te treden.

»Het geval, 'twelk den heer *Gallois* een kolos toevoerde, voerde hem ook een wonderbaren dwerg toe. Die dwerg heet *don Francisco*, hij is grande van Spanje, en gevlucht door de assignaten der portes; hij hem ingeloken, is *Pom Pouce* een *Goliath*. De olifant staat met dien dwerg; en de menigte, die bij die levende tegenstelling der schepping. De olifant blijft onverschillig bij de toejuichingen van het publiek; hij is van zijn stand gescheld heeft, als hij zijne portie groente heeft ingeslikt, en het ledige hord met gratie heeft teruggeven, dan wendt hij zich naar den donkeren hoek, waar de eenige toeschouwer, op wiens goedkeuring hij prijs stelt, zich verbijgt, en de hond *Morey* blaft hem een dof maar melodieuze *bravo* toe, welks treurige nitgang echter den olifant nog schijnt te verwijten van alsoo zijne Afrikaansche majesteit te vernederen voor eene verzameling van lieden, die zoo slecht op hunne tweevoeten gaan."

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 24 juli. Men verneemt, dat er spoedig eene gewijzigde voordragt, betrekkelijk het stem- en kiesregt, bij de Kamer zal inkomen.

— Naar het schijnt is de regering niet voornemens gedurende de tegenwoordige zitting der Staten-Generaal, aan de ontwerpen van wet, uitmakende het tweede en derde boek van het nieuwe Wetboek van Strafrecht, eenig verder gevolg te geven. Op die wijze zou zij in overweging blijven houden of zij zou kunnen besluiten in eene volgende zitting, aan het verlangen, door de groote meerderheid de Tweede Kamer te kennen gegeven, betrekkelijk de bepalingen wegens het placet, te voldoen, dan wel of de vaststelling en uitvoering van dat ongelukkige wetboek, uit hoofde van die bepalingen, voor onbepaalden tijd zal worden verachoven. Sommigen spreken nog alleen van de nadere aanbieding van den afgestemden titel van het eerste boek, ten einde te trachten gedurende de tegenwoordige zitting ten minste nog dat boek tot stand te brengen.

— In het weekblad *Amodes* wordt berigt, dat dezelfde schrijver donderdag 11. voor den regter-commissaris bij de arrondissements-regtbank alhier geroepen, en zijne verklaring af te leggen in de zaak van den heer *Verploegh*, zijnde het hoofd van het huis *Godefroy en Comp.*, waarvan het geding thans in instructie is.

Gisteren, vrijdag, is dezelfde schrijver, in zijne betrekking van directeur en uitgever van den *Burger*, voor den regter-commissaris gedagvaard, ter zake van nieuwe regterlijke vervolgingen, tegen dat laatste dagblad gericht, ter zake van een artikel, geleekend *Raphaël de Bruin*, dat in den *Burger* van 23sten juni jl. is opgenomen.

— Wij lezen in de *Hamburgschen unpartheïschen Correspondenten* het navolgende:

»De derde band van het, door den staatsraad *Sandelin* te 's Gravenhage uitgegeven werk, onder den titel van *Repertoire général d'Économie politique*, ziet sedert eenige dagen het licht. De als regtsgeleerde en staatsman uitstekende schrijver van dit reeds als een klassiek bekend werk houdt zich te gelijk bezig met het bewerken van eene uitgebreide beschrijving over den handel van Holland. Ook wenschen wij, dat vele overal verspreid een gedeeltelijk nog ongedrukte geschriften over staatshuishoudende naderhand door eene gezamenlijke uitgave voor eene grootere menigte verkrijgbaar zullen zijn.

Arnhem, 26 juli. Helten morgen, ten half acht ure, is Z. M. de koning van Württemberg, en gevolg, met de Dusseldorpsche stoomboot, de *Stadt Bonn*, alhier aangekomen. H. K. H. de prinses van Oranje was hoogalderzelve koninklijken vader met de boot der Keulse maatschappij tegemoet gestoomd. De ontmoeting had plaats op de hoogte van den kop van den IJssel. De prinses ging op de *Stadt Bonn* over en vergezeld Z. M. tot hier, van waar de hooggepersonen onmiddellijk de reis naar het Loo hebben voortgezet.

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage, — juli. Is onze vrijzinnige pers niet wat al te streng, opsig-

tens den Rotterdamschen afgevaardigde, *de heer Hoffmann*? — De heer *Hoffmann* heeft niet voor de grondwets-herziening gestemd, — maar de heer *Hoffmann* was toenmaals nog slechts korten tijd lid der Kamer, en maakte zich dus vermoedelijk nog illusien omtrent de mogelijkheid, om bij ons bestaand kiesstelsel — want daarin ligt het hoofdevel der grondwet — tot eenigzins verandering te komen. Ik voor mij geloof, dat, hadde de heer *Hoffmann* thans dienaangaande eene stem uit te brengen, dezelve gansch niet ten voordeele der bestaande grondwet luiden zou. Immers, de bedoelde vertegenwoordiger uit Rotterdam heeft zich bij meer dan eene gelegenheid, en inzonderheid door zijn energiek voorstel, betrekkelijk de ongrondwettigheid van het Belgische handelstraktaat, als een vrijzinnig en onafhankelijk man betoond, heeft veelvuldige blijken van ijver en kunde gegeven; zoodat men hem, dunkt mij, onrecht aandoet, wanneer men hem niet onder de beste leden der Kamer telt. Zijn genoemd voorstel alleen toont reeds genoegzaam, dat hij onafhankelijkheid en energie bezit; van hoe velen kan men zulke zeggen?

Zijn voorstel — wie zal er aan twifelen — werd hem door de regering zeer onvel genomen. Dit moest hij weten, toen hij het deed; en negtans deed hij het, ja volhardt hij er bij. Hij verdient dus als een man van geweten en karakter te worden geacht, gewaardeerd; als een vertegenwoordiger, wiens gevoelens oprecht zijn, die niet schroomt er voor uit te komen, en meer zijn wil dan een ministeriële knikker.

Waarlijk, als de stad, die gewoon is *FRANCK* en *MONCHY*'s aan de Kamer te leveren, eens eene uitsondering ondergaat en een zelfstandig man uit haar midden ziet optreden, — dan verdient zulks wel opmerking; voor het buigzaam en buigziek Rotterdam is het reeds veel, zeer veel, eenen man als de heer *Hoffmann* aan de vertegenwoordiging te hebben geleverd. Welke personen toch zag men voortdurend opdagen uit die Erasmiaansche stad? Mijnheer *NOYCK* van *PAPENDRECHT*, die nimmer sprak, maar altoos knikte; mijnheer *BRELAERTS* van *BLOKLAND*, die altoos knikte en altoos sprak; en dan dien *laus stultitiae*, *FRANCOIS FRITS*, wiens gelaat immer grijnsde over den hoon, dien zijn mond voortdurend sprak aan onafhankelijkheid, geweten en geweten. — Anders, mijnheer *VAN RIJCKEVORSEL*, die zoo weinig beantwoordt aan hetgeen men van hem verwachtte; en die eerst bij de stemming over den beruchten titel van het Strafwetboek en de begroting zijnen definitieven stempel zal erlangen, en, eindelijk, mijnheer *MONCHY*, die reeds zoo vlijtig omkikkerde in den ministeriëlen pool, dat men hem een lintje heeft aangehangen. Ziedaar de vertegenwoordigers uit Rotterdam! — Dit vergete men niet, wanneer er sprake is van den heer *Hoffmann*.

Het artikel van de Brusselsche *Indépendance*, betrekkelijk de buitenlandsche reis, welke de koning zich, tot herstel van gezondheid, zou hebben voorgenomen, alsmede het regentschap, hetwelk alsdan gedurende Zijner Majesteits afwezigheid aan prins *Franck* zou worden opgedragen, is door onderscheidene Fransche en Engelsche bladen overgenomen, zonder er overigens veel aan te hechten. Te recht scheen hun het gerucht zeer vreemd. Wilde men al den prins *VAN ORANJE* uitsluiten, zoo zou zulks, in geen geval, kunnen geschieden, buiten medewerking der Staten-Generaal.

Dezer dagen werd meermalen de vraag geopperd: of onze grondwet de vrouwen uitsluit van het regentschap? — Mij dunkt, neen; en, *casu quo*, geloof ik, dat het regentschap, met medewerking der Staten-Generaal, zeer goed zou kunnen worden opgedragen aan de moeder eens minderjarigen koninga of aan de gemalin eens regerenden koninga, die buiten staat geraken mocht de regering waar te nemen. Ik zeg: met medewerking der Staten-Generaal; want: ingeval de koning (zegt artikel 45 der grondwet) buiten staat geraakt de regering waar te nemen, proppt de raad van state, samengesteld uit de leden, daarin gewone zitting hebbende, en de hoofden der ministeriële departementen de Tweede Kamer in dubbel getale bijeen, ten einde daarin gedurende het bestaande bevel te voorzien.

Wijders zegt artikel 47: "Wanneer de prins van *ORANJE* in dat geval zijn achttiende jaar gevuld heeft, is hij van regtswege regent."

Van regtswege, dat is wanneer er ten dien aanzien niets anders, op grondwettige wijze bepaald wordt; want naardien de koning, luidens artikel 23, bevoegd is om, »wanneer bijzondere omstandigheden eenige verandering in de opvolging van den troon mogten noodzakelijk maken, daaromtrent eene voordragt te doen aan de Staten-Generaal,» — zoo is a fortiori Z. M. bevoegd een soortgelijk voorstel betrekkelijk het regentschap te doen. Het lijkt toch wel geen twijfel, dat men degenen, dien men kan uitsluiten van de kroon, uitsluiten kan van het regentschap.

Onderscheiden personen, inzonderheid leden der zesemde diplomatie, verwonderden zich, dat onze vrijzinnige pers zich niet levendiger bezig hield met de bepalingen, die tegen haar gesmeed zijn in het ontwerp van Strafwetboek; als ook dat er niet meer adressen tot verwerping dierzelve bij de Kamer werden ingediend.

Mij dankt, een en ander is daaraan toe te schrijven, dat schier niemand aan de aanneming dier wetsbepalingen geloofde. Dat goede vertrouwen, echter, kon zich wel eens gewaarsamen te lout gesteld zien, en daarom juist ik, wat mij betreft, de adressen toe dier vaderlandslievende burgers, welke voor dat palladium onzer vrijheid in de bres gesprongen zijn. Hoewel ook ik niet kan gelooven, dat de meerderheid onzer Kamer diep genoeg zou zijn gezonken en erg genoeg zou zijn ontaard van Nederlandschen zin, om de vrijheid-doodende beginsels te deelen, welke het wets-ontwerp, betrekkelijk zoogenaamde hoon en laater, ademt — zoo meen ik toch, dat men niet te zeer op zijne hoede zijn kan en vooral niet moet insluimeren tegenover de pogingen en inblasingen des Behouds.

Bravo! mijnheer SCHOONVELD, dat gij de voorgestelde wetsbepalingen omtrent den zoogenaamden hoon en laater een attentat op de drukpersvrijheid genoemd hebt.

Gerdaat hebt gij daar weder een initiatief genomen, waarvoor men u warme dank schuldig is; want gij wist, dat gij er het Behoud hevig mede zoudt ergeren, en dat het u tot in het twaalfde lid zal worden ingepeperd. Immers, leefden wij ooit onder een systeem van inpepering, zoo is het thans; onder de ridderlijke regering van het Zwarte Boek. Niets is onverdraagsamer dan eene kruideniers-aristocratie. Een VAN HALE, een BAUD, een gejonkheerlijste CAMFERS-NIEUWLAND zullen het u nooit vergeven, dat gij de voortbrengselen van »al hun talent» zoo minachtend hebt behandeld; dat gij het smadelijk schild, waarachter zij zich vleiden te zullen schuilen, zoo oneerbiedig hebt stuk getreden! — Uw voorstel, om het adres van den heer TRIEKE en onderscheidene andere boekhandelaren aan den minister van justitie te verzenden — een voorstel, hetwelk met eene zoo aansienlijke meerderheid werd aangenomen — heeft knarsingen van tanden verwekt bij Hunne Excellentien, en, opgestaan zijnde als een knetterend geraamte, hebben die welgemaakte Excellentien eenparig besloten, dat er termen waren, om u en uw geheel geslacht, alle mogelijke noyen en achterneven daaronder begrepen, uit te sluiten van de bedeling met behoudenden adeldom, titels, leenwen- of eikelorders, en posten hoe ook genaamd. Ja, men verzekert, dat MARCUS TULLIUS DE JONEN in zijn *Tristian Shandy* het vermaarde *Maledictus sit* heeft opgezocht en over u heeft uitgedeclameerd!

Elf leden der Kamer slechts hebben zich tegen uw voorstel verklaard: »men oordeelt of de quantiteit door de qualiteit wordt opgewogen: TELTING, BORSELI, HEDDEMA-JONGSMA, VAN NAAMEN, HOOPT (boven water), LIJCKLAMA (de zoon vermoedelijk van SONTA's dichtsterlijken tegenstander), MENSCH (de bekende docter uit Rhenen, wien de *ars medica* even vreemd is als de *ars poetica* het was aan LIJCKLAMA zaliger;) wijders, FABER VAN RIEMSDIJK, de advocaat van alles, wat de regering hem wil laten bepleiten; ENSCHEDÉ, de redacteur der oude-vrijster courant, die het meerder vertier der andere bladen niet kan verdragen; NEDERBURGH, *nescio quis*, en de Utrechtsche burgemeester KIEN.

Waar, vraagt men, waren dan jonker PIETRA, het BLESJEN en MONCHY? Zij waren ziek, lezer; anders zouden zij, buiten twijfel, ook tegen het voorstel des heeren SCHOONVELD hebben gestemd. Jonker PIETRA leed aan eene uitstorting van gal, welke hem, eenige dagen geleden, de lezing der *Arnhem-*

sche Courant bezorgde, en daarom kon hij zich niet nevens dien heer TELTING scharen, toen dien aartebehouder, alleen, verklaarde, dat hij de voorgestelde verzending niet wilde, en het overbodig achtte, de gronden daarvoor op te geven. Die heer TELTING, dankt mij, verdient onmiddellijk te worden gejonkheerlijkt en met de eikelkroon versierd!

Zoo even verneem ik, dat, bijaldien de groothertog van Luxemburg besluiten mogt eene verwijderde buitenlandse reize te maken, het regentschap over gemeld hertogdom zou worden toevertrouwd aan den jhr. ridder TELTING.

Galignani's Messenger, een doorgaans zeer goed onderrigt blad, deelt, in zijn nummer van den 21sten dezer (*afternoon edition*) eenen brief uit Breslau mede, waarin men leest: De uitgebride aankopen van »land, welke de koning van Holland hier doet, wekken »algemeene opmerkzaamheid; hetgeen hij in de laatste »zes jaren heeft aangekocht belooft een waarde van »meer dan zes miljoen rijksdaalders, ruim tien en een »half miljoen gulden; ongetreud de uitgestrekte »besittingen waarvan hij reeds vroeger eigenaar was. »Een groot gedeelte van het district Munsterburg behoort hem toe, en zijne goddoren zullen weldra een »klein vorstendom uitmaken, waarvan het guseculariseerde klooster Heinrichau het middenpunt zal »zijn. Deze besittingen liggen in het vruchtbaarste »gedeelte van Silezië.»

Waartoe die uitgebride aankopen in den vreemde? Zou Z. M. WILLEM II ook met afdankingsplannen omgaan, en, even als zijn vader, in Pruisen zijne dagen willen eindigen?

Wat daarvan zij, men schijnt hette mogen betrouwen, dat de koning der Nederlanden zijn geld niet liever binnen 'slands besteedt; de som, toch, welke zoo uitgestrekte landgoederen in de grondbelasting zonden opbrengen, zou onze berooide schatkist merkelyk stijven en de uitgeputte natie beduidend verligten.

Beschouwt men de zaak alleenlijk uit het oogpunt van 's konings particulier belang, dan, zeker, mogen bezittingen in Silezië voordeliger wezen; want de belastingen, welke men er aldaar van betaalt, zijn onzijdig lichter dan die, welke men er in Nederland van betalen zou; maar breidt men het oogpunt van beschouwing uit, neemt men ook vaderlandsliefde in aanmerking, — dan zou men er wellicht termen kunnen vinden om aankopen van land in *Nederland zelf* aanprijzenswaardiger te achten. Hoe veel onvruchtbare grond toch hadde men voor de miljoenen, die thans, naar verzekerd wordt, in Silezië zijn besteed, vruchtdragend kunnen maken, — aan hoeveel Nederlandsche huisgezinnen ware daardoor niet brood gegeven, hoe aanmerkelijk ware daardoor 'slands welvaart niet vermeerderd!

Ik blijf het dus betreuenswaardig vinden, dat de koning zijn geld niet liever binnen 'slands besteedt.

Men zegt, dat veel leden der Kamer reeds huiswaarts »hunkerden»; dit boezemt sommigen vrees in, dat de »spodanigen, »om maar weg te komen», »in 's hemels naam» de begrootingen zullen toestaan.

Tegenover het Zwarte Boek der regering, legge ook de natie een *Zwart Boek* aan; de namen der elf leden, welke tegen het voorstel des heeren SCHOONVELD stemden en zich gevolgelijk als de verstokte tegenstanders der vrije pers verklaarden, mogen de eerste bladzijde vullen.

Ingezonden stukken.

Vreemde dingen.

Onder de volksvertegenwoordigers, die eene eerste plaats innemen uit de afgevaardigden van Noord-Brabant, behoort de heer STORM, die een man is met een helder hoofd, die ferm is in de leer, iemand die onafhankelijk is en voor geen lief of leed zijne opinie behoeft te buigen; die dat ook niet wil en niet doet, niet gedaan heeft en niet doen zal. — De man is zeer vermogend of rijk, bezatouwde de f2500, die hij als lid der Kamer trok, niet als een middel tot verbetering zijner inkomsten en het is bekend, dat hij, ter haanprijging, of, om te meerder over te houden, niet de gaarkanten van SCHLOSSER koos, maar *fashionabel* leefde overeenkomstig den rang, dien hij

in de residentie bekleedde en innam. — Men zag hem in hooge gezelschappen en fatsoenlijke kringen, in welke men de meesten der overige Noord-Brabandsche leden nimmer of hoogst zeldzaam ontmoet; hetgeen aan hunne mindere geegoedheid en schraller leefwijze wordt toegeschreven. IK mogt hem op den schouder kloppen en hem zeggen, als de aanneming eener wet *dubieus* was: »wij zijn onze vrienden, — mij dankt, het kan nu wel gaan met uw tegenstemmen; het is nu wel; gij moogt vóór deze wet althans nu wel eens stemmen; beloof het mij maar,» — het hielp zoo veel, dat bij de omvraag het tegen nog eens zoo luid en scherp gehoord werd, zeker tot nog grooter ergernis wegens zoo verregaande ongezelligheid, — en vermorst was al het *cau benite de la cour*, waarmede men zijn hoofd wilde nat maken. — De jongste verkiezing der provinciale staten van Noord-Brabant heeft over hem regt (???) gedaan, of liever over zijne weder in-kiezing beslist en na LUTJES eerst te hebben ingekozen, — is STORM gevallen!

Is dat niet vreemd, als men in andere gewesten, bij voorbeeld in Zuid-Holland, LUTJES en AREMART kiest, en te gelijk GERRITS en FABER VAN RIEMSDIJK? De man, die de eer der tegenwoordiging van Noord-Brabant ophield en op de wedde, aan zijne betrekking verbonden, misschien zoo veel opofferde als enkelen zijner medeleden overhouden, maar die niet de vriend was der regering, — die alleen moest verwijderd worden. — Is dat niet vreemd?

Het is niet noodig te gissen of te vragen, of het invloed gemaakt heeft, of het indrukken heeft verwekt, of wat men er nog zou willen bijvoegen, — maar men mag de omstandigheden, de bijzondere, de zeer bijzondere, de toevallige, de al te toevallige omstandigheden, hoe ongesocht die ook zijn mogen, wel vreemd, zeer vreemd, wel allervreemdst noemen, zonder er nog gevolgen uit te trekken, die niet waar zijn en die niet waarheid kunnen zijn, omdat immers niemand vooronderstelt en dus minder nog geloofde, dat onze regering in Nederlandschen zin en Nederlandsch zou kunnen handelen, veel minder dat doet, door zich met de vrije (???) verkiezing in te laten van de weinigen bevoorregten, die als provinciale staten der vertegenwoordigers van het volk (?????) kiezen. Is het niet vreemd: 1o. dat storm is gevallen en men dit heeft durven doen, terwijl Sire, vroeger en gedurende de verkiezingen, in Noord-Brabant en te Tilburg was; — is dat niet vreemd, althans niet zeer stout en als stoute kinderen gehandeld?

2o. Is het niet vreemd, dat wij, veertien dagen vóór de verkiezing, den heer RIJVOER, lid van gedeputeerde staten (?) in den Haag zagen, en dat wel in commissie; en dat die heer RIJVOER, eigen neef van den minister van de roomsch-katholieke eeredienst, met een lintje werd begiftigd, zonder onder de St.-Nicolaas ridders te worden benoemd? Het bewijst niet veel, want men kan de kwade tongen niet gelooven, die eene gediensigheid en geschiktheid wiffen in het midden brengen, die den begiftigde met het lintje zou eiden zijn, om den een den voet te kunnen lighen en den andere op het kussen te brengen, en hoogstens is de aangegeven combinatie zonderling, zeer zonderling, vreemd, bijzonder vreemd, ten hoogste vreemd — Zou de door Noord-Brabant gevraagde gunst, waartoe de heer RIJVOER in commissie was, nu niet veel, nu niet stellig kans hebben van geweigerd, vollagen geweigerd te worden, en alle concessien, van welke men zoo veel spreekt, dat aan die provincie gedaan worden, te doen ophouden, eens en voor altijd geheel te doen ophouden? Daar is wel veel vrees voor, en het opgemerkte strekt niet tot het geringste bewijs om te doen zien hoe men Staten-Generaal maakt. — O neen, volstrekt niet, letterlijk volstrekt niet.

Men vraagt: is het niet vreemd? en waarachtig het is bloot toeval, dat men toch zonderling wel slaagt met van jaar tot jaar de Nogen-mannen uit de Kamer te verwijderen, die het voorstel deden eener nieuwe grondwet; — het is volstrekt, geheel niet vreemd, immers, dat, ten verleden jare, de heer WILLEM niet werd ingekozen toen juist toevallig de minister VAN HALE te Groningen was, en dat nu de solste sustenuen zijn beweerd, om de weder-inkiezing te verhinderen. — Jammer, dat men den heer DE STURLEN niet kon proclameeren met 17 stemmen, terwijl de ondstste in jaren er 18 telde! Het ware eene nieuwe uitvinding geweest in Nederlandschen zin en de balans ware gedaald, die nu in evenwigt is gehouden, door storm te verwijderen en WILLEM weder in te kiezen.

Is het vreemd, of zou het vreemd kunnen zijn, dat in de rede van den minister van financiën, over de muntwet, medegedeeld in de *Staats-Courant* van *dinsdag 6 juli*, n° 157, IK zich beroemt, dat de Kamer, »de toon van overtuiging, waarin zijne memorie van »beantwoording is gesteld» heeft getroffen, — »waarvan zij zich de juiste reden niet schijnen gegeven te hebben.» Met andere woorden: IK sprak zoo krachtig, dat de waarheid, die IK verkondigde, zelfs hen overblafte »die veeltijds éénstemming met wij denken.» — Was dat een steek op WILLEM? . . . maar van de dooden niets dan goed! — Neen, het is niet vreemd, dat IK geldft aan de eigendomsrechtelijke kracht zijner eigen woorden.

Is het vreemd — maar bezorgdheid kan niet vreemd zijn — dat de heer VAN HALE er tegen opstiet,

dat hem een opvolger zal gegeven worden, en het is aan zijne fijne tact van waarneming toe te schrijven, dat hij de natie reeds nu kan voorspellen wat dan te vreezen is. — Immers wij lezen in de aangehaalde rede over de muntwet: »maar wanneer redene van delicateste en het besef van het duurzaam belang van den staat mij zullen weehouden, wie waarborgt dan nog, dat het niet onder een of ander opvolger van mij plaats zal grijpen; wat de wet veroorlooft en waaruit voordeel voor de schatkist kan voortvloeijen?»

Het klinkt, het is waar, wel wat vreemd, van delicateste te beschuldigen wat de wet veroorlooft, en het duurzaam belang van den staat in tweestrijd te hooren voorstellen met het voordeel voor de schatkist, — maar het is niet vreemd, dat de heer VAN HALL zich den lof geeft van kiesheid of delicateste: — anderen mogten dat eens niet doen — en wie kan zijn bezit van die verborgen eigenschap beter kennen dan de heer VAN HALL zelf? — Wie het weet moet het zeggen!

Nederland weet dan nu reeds, dat de minste waarborg niet bestaat, dat de opvolger van den heer VAN HALL zóó bijzonder kiesch zal zijn of zóó delicaat en zóó doordrongen van het besef van het duurzame belang van den staat, als Zijne Excellentie dat is. — Zou hierin geene rede gelegen zijn, om ook in dit opzigt voor zijn behoud te bidden? het is nu toch eenmaal erkend en gehoord, dat de mogelijkheid van eenen opvolger van den heer VAN HALL bestaat.

Intusschen heeft de heer VAN HALL een vernieuwd bewijs van zijne delicateste gegeven, door, reeds bij voorraad, zijnen opvolger een zoo delicaat compliment te maken. — Wel bekomme het hem!

Mijnheer de Redacteur!

In de Nieuwe Rotterdamsche Courant van 25 juni ll. leest men onder de rubriek »Rotterdam» het volgende:

»In de vergadering van den raad deser stad is besloten, even als verleden jaar, eene toelage uit stads kas te geven, tot oprigting eener tribune aan »het groote nieuwe werk, voor den wedstrijd der »koninklijke Nederlandsche Jacht-Club.» enz.

Als stil en eenvoudig burger levende, bemoei ik mij zeer zelden met onze stads-aangelegenheden, omdat ik vertrouw, dat men naar pligt en geweten, naar recht en billijkheid te werk gaat.

Somwijlen, echter, vinden er handelingen plaats, die mij, bij mijne eenvoudige beschouwing, wel eens zeer problematisch voorkomen, doch waaromtrent ik dan meestal het stilzwijgen bewaar, omdat de gedachte bij mij levendig is, dat ik dit niet begrijp, dergelijke zaken boven mijne bevattling zijn en dan berust ik er maar weer in. — Bij de lezing van het bovenstaande bericht, blijft mij het daarin medegedeelde echter zoo raadselachtig en duister, dat ik, om het niet onbelangrijke van de zaak en het voor mij onbegrijpelijke dier daad, heb gemeend, meer bevoegde, kundige en doorzigtige mannen, de volgende vragen eens voor te stellen, ten einde daardoor gelegenheid te geven, het problematische en duistere in deze te kunnen ophelderen en oplossen.

In hoever heeft de raad deser stad de bevoegdheid gehad, en is zij geauthoriseerd geweest, geldelijke toelage uit stadskas toe te staan tot de oprigting eener tribune, ter gelegenheid van den, den 22sten deser, gehouden wedstrijd der koninklijke Nederlandsche Jacht-Club, welke als isolerend en geheel op zich zelf staande, corporatie immers niets gemeens heeft met fondsen, die aan de stad behooren, en, hetzij dan nuttig of noodzakelijk, immers alleen en bij uitsluiting daarvoor mogen worden aangewend en bezigt.

Indien deze vraag al toestemmend zou kunnen worden beantwoord, waarom dan alleen voor en ten behoeve van de leden der Jacht-Club, de stedelijke regering en eenige andere uitverkorenen met dazelfver dames, en den overigen ingezetenen daarvan den toegang onthouden?

Het stedelijk bestuur bestaat immers uit burgers, uit ons midden gekozen, om gestie en administratie van onze stads-aangelegenheden waar te nemen en te behartigen; maar sluit dit in, dat wel deze, maar niet gene, daarvan een uitsluitend gebruik mogen maken? — Uit de opbrengst immers van de burgers is dit schouwtooneel ter stand gebragt, — waarom dan voor eene bepaalde caste alleen ten dienste gesteld?

Vergis ik mij niet, dan heeft het stedelijk bestuur te Gravenhage, ter gelegenheid van den wedren, aldaar nu en ten vorigen jare gehouden, ook eene tribune doen plaatsen, waarvan een gedeelte was bestemd voor de koninklijke familie, een ander voor de verschillende besturen en autoriteiten; terwijl het overige gedeelte, moyennant eene kleine entree, voor het publiek was toegankelijk gesteld. Hier was ten minste nog een idee van algemeen nut of gebruik, en gaf men op die wijze eenigermate den keizer wat des keizers was.

Soortgelijke, als bovenvermelde, uitgaven zijn ook, zoo men vermeent, gedaan ter gelegenheid van het inwijdingfeest, bij de opening van den Hollandschen ijzeren spoorweg. — Is dit ook eene particuliere onderneming — dat wij niet betwijfelen — welke molieren kan men, dan toch aanvoeren, om voor dergelijke specialiteiten stadsgelden en fondsen te gebruiken?

Gebrek aan kennis en helder doorsigt zal wel een euvel zijn, waaraan ik in deze mank ga, — maar het

is daarom juist, mijnheer de heer de redacteur, dat ik u, die zoo veel blijken van onpartijdigheid geeft en zonder aanzien des persoons handelt, minzaam nitnoodig deze regelen in uw veelgelezen wordend blad wel te willen opnemen, ten einde daardoor gelegenheid te verschaffen, mijne vragen (wellicht uit verkeerde inzigten ontsproten) te kunnen oplossen en beantwoorden.

Rotterdam, den 22sten juli 1847.
Een stil en eenvoudig burger.

Advertentiën.

Op den 24sten Julij 1847, overleed, op den Huize Ruurlo, de heer **W. H. A. C. BARON VAN HEECKEREN VAN KELL**, Minister van Staat, Oud-Gouverneur van Gelderland, enz., enz.

+++ DE COMMISSIE TOT BEGRINDING VAN DEN WEG VAN ELST OVER HOMOET NAAR HETEREN zal, op Woensdag den 4den Augustus 1847, des middags ten 12 ure, bij **J. ERDKAMP**, te Elst, aanbesteden:

Het MAKEN der BERMEN en het vervolgens BEGRINDEN van bovengemeld WEG.

volgens bestek en voorwaarden, ter visie liggende te Elst bij **J. ERDKAMP**; te Valburg bij **VAN DE POL** en te Heteren bij **D. VERMEER**; zulende vier dagen vóór de aanbesteding, in loco, aanwijzing worden gedaan en nadere inlichtingen bij de Heeren Burgemeesters van Elst, Valburg en Heteren te bekomen zijn.

+++ Bij vonnis der Arrondissements-Regtbank te Arnhem, van den 20sten Julij 1847, is de Heer **ABRAHAM VERWEIJ**, Wz, laatst gewoond hebbende te Apeldoorn, doch zich toen bevindende in het Gesticht voor Krankzinnigen te Zutphen, ten verzoeke van zijnen vader, den Heer **WILLEM VERWEIJ**, Az, Cargadoor, wonende te Amsterdam, ter zake van Onnoozelheid, gesteld onder CURATELE, Hetgeen certificeert: **C. F. TROOST**, Procureur.

+++ Bij vonnis der Arrondissements-regtbank te Arnhem, van den 20sten Julij 1847, is de Heer **JACOB VAN SANDBERGEN**, laatst gewoond hebbende te Arnhem, doch zich thans bevindende in het Gesticht voor Krankzinnigen te Zutphen, ten verzoeke van zijnen broeder, den Heer **GERHARD JAN MOLLE VAN SANDBERGEN**, te Arnhem, en verdere litis consorten, ter zake van Onnoozelheid, gesteld onder CURATELE, Hetgeen certificeert: **C. F. TROOST**, Procureur.

+++ Bij vonnis der Arrondissements-Regtbank te Arnhem, van den 20sten Julij 1847, is **JOHANNA JANSEN**, huisvrouw van **HENDRIK HENDRIKS**, wonende te Arnhem, doch zich thans bevindende in het Gesticht voor Krankzinnigen te Zutphen, ten verzoeke van haren Man, **HENDRIK HENDRIKS**, te Arnhem, ter zake van Krankzinnigheid, gesteld onder CURATELE, Hetgeen certificeert: **C. F. TROOST**, Procureur. Ten deze is kosteloos geprocedeert.

+++ Bij vonnis der Arrondissements-Regtbank te Arnhem, van den 20sten Julij 1847, is **DINA SCHOLTEN**, huisvrouw van **MARTINUS JANSSEN**, wonende te Velp, doch zich bevindende in het Gesticht voor Krankzinnigen te Zutphen, ten verzoeke van haren Man, **MARTINUS JANSSEN**, te Velp, ter zake van Krankzinnigheid, gesteld onder CURATELE, Hetgeen certificeert: **C. F. TROOST**, Procureur. Ten deze is kosteloos geprocedeert.

+++ Bij vonnis der Arrondissements-Regtbank te Arnhem, van den 20sten Julij 1847, is **WIJNAND VAN DORT**, wonende te Arnhem, doch zich thans bevindende in het Gesticht voor Krankzinnigen te Zutphen, ten verzoeke van zijnen vader, **EVERT VAN DORT**, te Arnhem, ter zake van Krankzinnigheid, gesteld verder CURATELE, Hetgeen certificeert: **C. F. TROOST**, Procureur. Ten deze is kosteloos geprocedeert.

+++ Bij vonnis der Arrondissements-Regtbank, zitting houdende te Zutphen, in dato 22 Julij, is de persoon van **HERMAN THEODOOR QUICKBÖRNER**, wonende te Zutphen, gesteld onder CURATELE, wegens Krankzinnigheid, Hetwelk certificeert: **J. L. STEENLACK**, Procureur.

+++ De ondergeteekende **H. W. FROMBERG**, Architect, alhier, brengt bij deze ter kennis van het algemeen, dat de **OVEREENKOMST**, dd. 1 Februarij 1841 tusschen hem en den Heer **W. A. NICOLA**, gesloten, waarbij de Heer **NICOLA**, tegen genot van een derde in de winst, zich heeft verbonden, de daarbij bedoelde werkzaamheden mede uit te voeren, — met onderling goetvinden, **IS ONTBONDEN**, en de Heer **NICOLA** alzo niet meer tot den ondergeteekende in betrekking staat. Arnhem, den 23sten Julij 1847. **H. W. FROMBERG**, Architect.

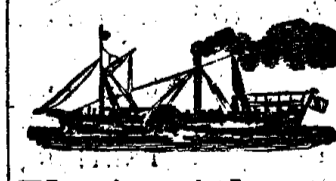
+++ **MEN VERLANGT**, binnen Arnhem, iemand uit den deftigen fatsoenlijken stand tot **AGENT** in het vak van **Wijnen**, waartoe noch wijnkennis, noch bergplaats wordt vereischt, maar wel uitgestrekte relatien; kunnende dit Agentschap bij andere bezigheden gemakkelijk worden waargenomen. Reflectierenden adresseren zich, met onderteekende brieven, onder Letter K, bij den Uitgever dezer Courant.

+++ Grootte Expositie van eene uitmuntende partij **MODE-MANUFACTUREN**, welke, mithoofde van likwidatie, tegen zeer lage prijzen worden **UITVERKOCHT**; bestaande in uitmuntende **JACONNETS MOUSELINES DE LAINE**, Gedrukte Fransche **KATOENEN, FOULARDS** voor Japanen, **BAREGES, GUINGHAMS** en Fransche **BATISTEN**, Gewerkte en Gedrukte **SHAWLS, DOEKEN, FICHUS** en **CRAVATTEN**, Zijden **LINTEN** voor Mutsen en Hoeden, Mans- en Dames-, Glacé-, Zijden-, **FIL D'ESCOSE-HANDSCHOENEN**, en eene fraaie sortering **LINGERIEN, TULLEN, KANTEN, KUNSTBLOEMEN** en **PARFUMERIEN**, alsmede een groot Assortiment **ZIJDEN STOFFEN**; alles tegen zeer lage prijzen. Blijft gedurende 10 dagen in de Kroon, op de Markt, te Arnhem.

Rijn-Stoomboot-vaart KEULSCHE-MAATSCHAPPIJ.

DAGELIJSCH DIENST
Van Arnhem direct naar Keulen, Mainz, Mannheim, Straatsburg en tusschen gelegene plaatsen.
Vertrek van Arnhem, des morgens ten 6 ure (precies) om nog denzelfden avond te Keulen aan te komen.
Deze dienst sluit zich te Duisburg aan den Köln-Mindener-Spoorweg en biedt alzo eene zekere gelegenheid, om tegen 8 uur 30 minuten des avonds te Keulen aan te komen, en met de om 9½ uur van daar vertrekende Boot dezer Maatschappij naar Coblenz, Mainz, Mannheim en Straatsburg verder te kunnen reizen, wordende naar al deze plaatsen direct en Personaal-Kaarten afgegeven, welke groote voordeelen aanbieden.
Aankomst te Arnhem des avonds omstreeks zes ure, in correspondentie met den laatsten Spoorrein naar Amsterdam en Diligences naar Nijmegen en Zutphen.
Door deze gelegenheid is het mogelijk goederen van Amsterdam naar Keulen in twee, naar Mainz en Frankfort in drie, naar Mannheim, in drie en een halven, en naar Straatsburg in vier en een halven dag te verzenden.
Nadere inlichtingen, zoo ook het Tarief van de vrachten, in eens van Amsterdam tot Straatsburg en alle tusschen gelegene plaatsen, zijn te bekomen bij den ondergeteekende te Arnhem, de Factorij der Nederlandsche Rijn-Spoorweg te Amsterdam en dóór geheel het Rijk, aan de Kantoren van de Algemeene Expeditie-Maatschappij (**JONKER**) Arnhem, Junij 1847.

STOOMVAART VOOR DEN NEDER- EN MIDDEN-RIJN. DUSSELDORPSCHE MAATSCHAPPIJ.

Dienst met de snelvarende Stoombooten Victoria, Mathilde, Elisabeth, Stadt Bonn en Gutenberg.
Van Arnhem naar Rotterdam:
Elken Zondag, Dingsdag, Donderdag en Vrijdag, des morgens ten 9 ure.
Van Rotterdam naar Arnhem:
Elken Maandag, Woensdag, Vrijdag en Zaterdag, des morgens ten 6½ ure en
Van Arnhem naar Mannheim:
Elken Maandag, Woensdag, Vrijdag en Zaterdag, des namiddags ten 3½ ure.
Nadere inlichtingen geven de Agenten.
Arnhem, 1 Junij 1847. **C. BALCK**, Agent.

Waterhoogte te Arnhem.
Den 26 Julij 1 El 8 Palm 0 Duim; gew. 4 D. gev. 6 D.
Te Arnhem, bij **C. A. THIEME**, Boekdrukker.